

Kanizsa Kincsei

Könyvbemutató a József Attila Könyvtár

Koncz István-termében

Úgy gondolom, tágabb környezetünkben sem sokan mondhatják el magukról (rajtunk kívül talán senki), hogy a néhány évvel ezelőtt létrehozott Külhoni Értéktárba szánt helyi értékeit sikerült könyv formájában megjelentetni. A Kanizsai Kincsei címet viselő illusztris kiadvánnyal községünknek ez már sikerült.

A Délvidék Kutató Központ három tagja, Forró Lajos, Fejős Sándor és Mózes Anita hosszas kutatómunkával, a polgároktól kérdőívek útján begyűjtött javaslatok alapján állította össze a könyvet, melynek alcíme Magyarkanizsa község helyi értéktára.

Ahhoz, hogy megértsük, tulajdonképpen mi célt is szolgál az értékek begyűjtése, tudni kell, hogy az anyaországban felállított Magyar Nemzeti Értékek Piramisának csúcán a Hungarikumok Gyűjteménye

áll, alatta helyezkedik el a Magyar Értéktár, legalul pedig a Települési, tájegységi és megyei értéktárak, az Ágazati értéktárak valamint a Határon túli magyar közösségek értéktárai. A könyv szerzőinek, akik a magyarkanizsai önkormányzat által tavaly tavasszal megalapított és anyagilag is támogatott Helyi értéktár-bizottság tagja is egyben, a helyi szellemi és anyagi értékek összegyűjtésével és nyilvántartásba vételével az az elsődleges céljuk, hogy a magyar nemzet szempontjából kiemelkedő értékeink ne kerüljenek feledésbe, hanem bekerüljenek a Határon túli magyar közösségek értéktárába, netán a Magyar Értéktárba és ha azt az illetékesek arra méltónak találják, esetleg a piramis csúcán lévő Hungarikumok Gyűjteményébe is.

A Kanizsa Kincsei című könyvbe – talán nem is hinnénk – 17 ilyen értékünk került be úgy, hogy a szerzőknek selejteznük kellett, mert ennél lényegesen több javaslat érkezett be a polgároktól. Bekerültek nemzetközi hírű rendezvényeink, patinás épületeink és szobraink, kiemelkedő alkotóink, messze földön híres természeti adottságaink és olyan értékek is, amelyek már nem léteznek, csak a régi fotók őrizték meg őket a mának. A könyv megszületéséről a kiadványt bemutató Fejős Sándort, az egyik szerzőt faggattuk.

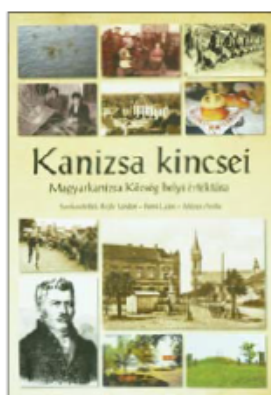
– A Délvidék Kutató Központ, a Vajdasági Kulturális Központ és Magyarkanizsa község civiljei fogtak össze abból a célból, hogy nemzeti értékeinket megpróbáljuk átmenteni, összegezni, aztán pedig először a külhoni magyar értéktárba, majd pedig esetleg az országos hungarikumok közé emelni. A már meglévő és a kérdőívekből begyűlt anyagot tavaly augusztusban a martonosi Emlékházban egy kiállítás keretében mutattuk be a nagyközönségnek, és tulajdonképpen akkor született meg a ma bemutatott könyv ötlete.

A Kanizsa Kincseinek elején az olvasó megismerkedhet a hungarikum fogalmával, a Magyar Nemzeti Értékek Piramisával és a különféle értéktárakkal, a Dél-Alföld hungarikumaival és kiemelt nemzeti értékeivel, de a Külhoni Magyar Értéktár és a délvidéki magyarság már számba vett értékeivel is.

A magyarkanizsai községi értéktárba bekerült a martonosi fűszerpaprika és kosárfonás, a Szent István-nap és Újkenyér-ünnep, a Nemzetközi Futó- és Úszómarton, a Magyarkanizsai Írotábor, a Szent Órangyalok katolikus templom, a Zárda, a Kálvária, a Városháza, a népkerti Vigadó, a Gyógyfürdő, az oromi szélmalom, a martonosi Digitális Fotóarchívum és Puskás Károly fotóarchívuma, Dobó Tihamér festőművész, Beszédes József filozófus és vízépítő mérnök, a kanizsai kubikusok, a Csodakút és persze a tiszavirág is.

A könyv megjelenésével a gyűjtés nem állt le. Már a könyvbemutatón is elhangzott, hogy egyebek mellett a valamikori adorzáni dohánytermesztés is megérdemelné a nyilvántartásba vételt. Ennek apropóján a helyi értéktár bizottság hamarosan újabb kérdőívet bocsát a lakosság rendelkezésére, hogy felkutassa azokat a kétségtelenül létező helyi értékeket is, amelyek nem kerültek, nem kerülhettek bele az értéktár első kiadásába.

Segítsük őket munkájukban, hogy helyi értékeinket méltó módon menthessük át az utókorak!

Bödö Sándor